

16. Shostak, O. H., Hlushanytsia, N. V., Bilokon, H. M. (2023). Pryntsyry orhanizatsii protsesu movnoi pidhotovky kursantiv vyshchikh viiskovykh navchalnykh zakladiv [Principles of organizing the process of language training of cadets of military academy]. Zbirnyk naukovykh prats «Pedahohichni nauky». Vyp. 101. S. 74-81. DOI: <https://doi.org/10.32999/ksu2413-1865/2023-101-12> [in Ukrainian]

17. Yakovenko N. (2024). Problematyka ta osoblyvosti suchasnoho osvitnoho protsesu vykladannia inozemnykh mov spetsialistam viiskovoi sfery v umovakh voiennoho stanu v Ukraini [Problems and features of the modern educational process of teaching foreign languages to military specialists in the conditions of martial law in Ukraine]. Aktualni pytannia humanitarnykh nauk. Vyp. 71. T. 3. S. 331-336. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/71-3-53> [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

РЯБОВОЛ Лілія Тарасівна – доктор педагогічних наук, професор, Воєнна Академія імені Євгенія Березняка.

Наукові інтереси: військова освіта; військова педагогіка; нормативні засади військової освіти; інноваційні технології навчання та викладання.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

RIABOVOL Liliia Tarasivna – Doctor of Pedagogy Sciences, Associate Professor, Yevhenii Bereznayak Military Academy.

Scientific interests: military education; military pedagogy; normative principles of military education; innovative learning and teaching technologies.

Стаття надійшла до редакції 18.09.2024 р.

УДК 371.134:78

DOI: 10.36550/2415-7988-2024-1-216-76-82

САВЧЕНКО Наталія Сергіївна –

доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри педагогіки та спеціальної освіти
Центральноукраїнського державного
університету імені Володимира Винниченка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0420-3289>
e-mail: n.s.savchenko@cuspu.edu.ua

ХУДОЖНІЙ СВІТОГЛЯД МАЙБУТНЬОГО ВИКЛАДАЧА МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті конкретизовано сутність художнього світогляду особистості, яка розкривається через категорії художнього світоявлення, світовідчуття, світорозуміння та світовідношення. Співвіднесення цих категорій зі специфікою художньо-педагогічної діяльності дало змогу визначити зміст художнього світогляду майбутнього викладача музичного мистецтва як узагальнену систему його мистецьких знань, художніх цінностей та художньо-педагогічних принципів. Доведено актуальність проблеми формування художнього світогляду майбутнього викладача музичного мистецтва, яка зумовлена необхідністю розв'язання наявної суперечності між потребою цілісного професійно-особистісного становлення студентів закладів вищої педагогічної освіти та недостатньою розробленістю організаційно-методичного забезпечення досліджуваного процесу. Обґрунтовано структуру художнього світогляду майбутнього викладача музичного мистецтва в єдності гносеологічного, аксіологічного та праксеологічного компонентів. Зміст гносеологічного компонента художнього світогляду майбутнього викладача музичного мистецтва представлений художньою картиною світу, аксіологічного – художніми цінностями, праксеологічного – принципами художньо-педагогічної діяльності. Виокремлені структурні компоненти визначають основні напрямки цілеспрямованого керівництва становленням художнього світогляду майбутніх викладачів музичного мистецтва в процесі їх професійної підготовки. Доведено, що функціональне значення художнього світогляду педагога-музиканта полягає, перш за все, в побудові останнім особистісної концепції моделі взаємодії з художньо-педагогічною дійсністю як невід'ємною складовою художньої культури і всього соціокультурного простору. Актуалізована значущість художнього світогляду як важливого підґрунтя цілісності особистісно-професійної культури майбутніх викладачів музичного мистецтва, що зумовлює необхідність виявлення психолого-педагогічних основ його формування в процесі фахової підготовки студентів-майбутніх викладачів музичного мистецтва закладів вищої освіти.

Ключові слова: художній світогляд особистості, художнє світоявлення, світовідчуття, світорозуміння та світо відношення, мистецькі знання, художні цінності, художньо-педагогічні принципи.

SAVCHENKO Nataliia Serhiyivna –

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor at the
Department of Pedagogy and Special Education
Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0420-3289>
e-mail: n.s.savchenko@cuspu.edu.ua

ARTISTIC OUTLOOK OF THE FUTURE MUSIC TEACHER AS A MEANS OF PERSONAL SELF-REALIZATION IN PROFESSIONAL ACTIVITY

The article specifies the essence of the artistic worldview of a personality, which is revealed through the categories of artistic worldview, worldview, and worldview. The correlation of these categories with the specifics of artistic and pedagogical activity made it possible to define the content of the artistic worldview of the future music teacher as a generalized system of his artistic knowledge, artistic values and artistic and pedagogical principles. The relevance of the problem of forming the artistic worldview of a future music teacher is proved, which is due to the need to resolve the existing contradiction between the need for holistic professional and personal formation of students of higher pedagogical education institutions and the insufficient development of organizational and methodological support for the studied process. The

structure of the artistic worldview of the future music teacher in the unity of epistemological, axiological and praxeological components is substantiated. The content of the gnoseological component of the artistic worldview of the future music teacher is represented by the artistic picture of the world, the axiological component - by artistic values, the praxeological component - by the principles of artistic and pedagogical activity. The identified structural components determine the main directions of purposeful guidance of the formation of the artistic worldview of future music teachers in the process of their professional training. It is proved that the functional significance of the artistic worldview of a music teacher is, first of all, in the construction by the latter of a personal concept of a model of interaction with artistic and pedagogical reality as an integral part of artistic culture and the entire socio-cultural space. The significance of artistic worldview as an important basis for the integrity of the personal and professional culture of future music teachers is actualized, which necessitates the identification of psychological and pedagogical foundations of its formation in the process of professional training of students - future music teachers of higher education institutions.

Key words: artistic outlook of the individual, artistic worldview, worldview, worldview and worldview attitude, artistic knowledge, artistic values, artistic and pedagogical principles.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Розвиток сучасного соціуму передбачає нову парадигмальну особистість освіти, в центрі якої знаходиться особистість високої культури, здатна відповідально ставитися до культурно-соціальних подій у сучасному світі. З'ясування такого завдання уможливується за умов новітнього перегляду організаційно-методичного забезпечення, спрямованого на вдосконалення становлення особистісних якостей, зокрема такого важливого їх аспекту як світогляду. Він є суттєвим проявом освіченості, забезпечує мобільне самовизначення особистості та стимулює її розвиток.

Актуальність означеної проблеми зумовлена необхідністю з'ясування суперечностей, а саме між: зростаючою потребою кожної нації у збереженні культурних надбань та реальним станом сформованості художньо-світоглядних орієнтирів молоді людини; доцільністю освітньої практики у закладах вищої освіти в науково доведеної системі формування художнього світогляду майбутніх фахівців і недостатнім рівнем теоретичного обґрунтування обраної проблеми; необхідністю модернізаційних змін у змісті організаційно-методичного забезпечення професійної підготовки майбутніх викладачів та недостатньою розробкою даного питання в контексті формування художнього світогляду.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Слід зазначити, що формування світогляду молоді – вагома наукова проблема, яка в основі має великий науковий доробок. Вітчизняна система освіти містить значні можливості активізації процесу становлення й розвитку світогляду особистості, спроможної до високоморальних вчинків і духовно насичених дій. Під таким кутом зору означена проблема знайшла своє відображення у здобутку таких науковців, як О. Буров, С. Долуханов, М. Киященко, Н. Миропольська, В. Панченко, Г. Падалка, О. Рудницька, Т. Танько.

Опрацювання наукових джерел свідчить про те, що художній світогляд вивчається в контексті формування художнього сприйняття (Н. Гродзенська, О. Костюк, В. Остроменський, О. Ростовський та ін.); у зв'язку з художнім інтересом (О. Дем'янчук, Г. Щукіна та ін.); з естетичною оцінкою (В. Бутенко, Л. Коваль); становленням особистості та її естетичних проявів у дійсності та мистецтві (І. Бех, І. Зязюн, Г. Тарасова та ін.). Розвиток музично-естетичного світогляду та смаків під час вокально-інструментальної діяльності розглядають Б. Брилін, А. Болгарський; у процесі вокально-хорової роботи – І. Дімова, О. Васильченко та ін.

Водночас, аналіз останніх досліджень свідчить, що проблема художнього світогляду майбутніх викладачів у процесі професійної підготовки вимагає спеціального наукового пошуку.

Мета статті – проаналізувати філософські та психолого-педагогічні підходи до розгляду сутності поняття «художній світогляд», визначити його складники й зміст художнього світогляду майбутнього викладача музичного мистецтва.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інноваційні зміни у змісті мистецької педагогічної освіти передбачають процеси становлення толерантної висококультурної освіченої особистості, яка здатна усвідомлено сприймати світові соціальні й культурні цінності та події. Це спричиняє необхідність з'ясування низки завдань, які стосуються розвитку особистісних якостей здобувачів освіти всіх рівнів, зокрема, такої важливої їх характеристики як світогляд. Якість його сформованості забезпечує мобільну ефективну самореалізацію особистості й активізує її соціально-культурний розвиток.

Опрацювання наукової літератури свідчить про те, що вченими вивчаються питання психології та історичності світогляду, його структури, функцій та принципів становлення світоглядної культури особистості, її світоглядного потенціалу. Світогляд як індивідуально-особистісне утворення формується на ґрунтовній основі системи знань та інтересів, а також виявляється в усталеній потребі особистості в самоосвіті, має велике функціональне значення у процесі становлення духовної сфери молоді.

У науково-методичній літературі з питань професійної підготовки майбутніх учителів музики проблема формування художнього світогляду розглядається в контексті розвитку духовно-особистісного потенціалу педагога-музиканта (О. Олексюк, В. Орлов, М.Ткач, Б.Целковніков, А.Щербакова), теорії формування художньої культури студентів (Е. Абдуллін, Г.Падалка, О. Ростовський, О. Рудницька, О. Щолокова), методичних основ інтеграції їх мистецьких знань (М. Бонфельд, О. Бузова, О. Соколова, Т. Стратан). Ряд дослідників, зокрема, В. Кряжевських, Г. Побережна, Н. Провозіна, Л. Рапацька, Л. Романова, В. Шульгіна, відзначають продуктивність музично-історичної освіти в розширенні загальної мистецтвознавчої ерудиції майбутніх викладачів. Названі науковці ґрунтовно висвітлюють теоретичні та практичні засади педагогічного керівництва становленням окремих складових художнього світогляду студентів: інтегрованої

художньої картини світу, гуманістичних ціннісних орієнтацій, художнього сприйняття та світовідношення.

Аналіз змісту та організації професійної підготовки педагогів-музикантів показує, що цілісному розвитку їх художнього світогляду заважає вузькопредметний технологічний підхід до вивчення фахових дисциплін. Він призводить до однобічності мистецтвознавчого тезаурусу майбутніх викладачів та редукції його ціннісно-смыслового наповнення. Це суперечить сучасним вимогам до художньо-педагогічної діяльності вчителя музики, яка передбачає актуалізацію поліхудожнього контексту при залученні учнів до музичного мистецтва з акцентуванням його аксіологічних та антропологічних доміант.

Проведений аналіз різних структурних концепцій особистості дозволяє зробити висновок про спільність позицій науковців щодо розуміння світогляду як необхідної складової структури особистості. Це підтверджує, що він є одним з ключових факторів особистісного розвитку та активної самореалізації людини, її здатності до продуктивного інтелектуального та практичного опанування дійсності на основі засвоєного об'єктивного змісту різних сфер суспільної свідомості, в тому числі мистецтва. Саме воно стає базисом формування художнього світогляду особистості як важливого аспекту її загальної світоглядної культури.

Теоретичний аналіз наукової літератури дозволяє нам виокремити такі підходи до розуміння сутності художнього світогляду особистості: 1) загальнофілософський; 2) психолого-педагогічний. Методологічне підґрунтя загальнофілософського підходу до вивчення художнього світогляду особистості було закладене ще в анналах античної естетичної думки. Історичний дискурс, представлений в дослідженні В.Татаркевича [10], дозволяє виявити певні магістральні напрямки в трактовці філософами та митцями сутності художнього відображення буття в творах мистецтва.

Так, Платон і Аристотель, фіксуєчи зв'язок мистецтва з дійсністю, розглядають його в якості особливого, заснованого на наслідуванні, способу пізнання (теорія мімесису).

Середньовіччя з його антиномією тілесного і духовного окреслило цю проблематику полемікою Томи Аквінського, що проголошував класичну тезу про наслідування мистецтвом природи, з Псевдо-Діонісієм та Августином, які вбачали призначення художньої творчості у відображенні духовного, невидимого, вічного та досконалого світу. Епоха Відродження поряд з вищезазначеними реалістичним (Леонардо да Вінчі, Мікеланджело, Пачолі, П'єро делла Франческа) та метафізичноідеалістичним (А. Дюрер, Фракастро) підходами висунула думку про алегорикометафоричний характер поетичного відображення дійсності в мистецтві (Петрарка, Е. Тезауро). У Новий час формується плюралістична теорія, за якою мистецтво є не тільки наслідуванням дійсності, але й вираженням ідей та переживань митця (Цуккарі).

Філософи кін.ХІХ-поч.ХХ століття (В. Бенямін, А. Бергсон, М. Гартман, В. Дільтей та ін.) здійснюють синтез існуючих поглядів на проблему визначення сутності художнього відображення світу. Вони протиставляють класичній традиції розгляду мистецтва як віддзеркалення дійсності аналіз та інтерпретацію самої дійсності крізь призму мистецьких творів. Останні розуміються ними як художнє виявлення духовних констант соціокультурного досвіду людства, інтуїтивний спосіб бачення світу митцем, аналог світоглядних структур особистості.

В контексті цих ідей наприкінці ХІХ століття В. Дільтеєм [1], який вивчав типологію світоглядів і особистостей поетів, було обґрунтоване поняття художнього світогляду. Виокремлюючи релігійний, художній та метафізичний типи світоглядів відповідно до тих сфер культури, які обумовили їх виникнення (релігія, мистецтво, філософія), В. Дільтей зазначає, що саме в названих типах, на відміну від наукового світогляду, знаходить вираження цілісне розуміння світу і людини, яке сприяє осмисленню та розв'язанню суперечностей буття, поданих тут у концентрованому вигляді. Таким чином, сутністю художнього світогляду, за В. Дільтеєм, є життєрозуміння як художньо-образне виявлення ціннісно-смыслової значущості подій життя, людей і речей, досягнутої митцем крізь призму його індивідуального досвіду.

У сучасній філософсько-естетичній та мистецтвознавчій літературі (Ю. Афанасьєв, Л. Закс, В. Іванов, М. Каган, О. Лосєв, В. Малахов, Б. Мейлах та ін.) художній світогляд особистості розглядається також переважно в контексті художньої свідомості митця.

Художній світогляд, дійсно, є цілісним відображенням онтологічної системи людського буття. Це дозволяє вважати мистецтво ізоморфним – структурно подібним – культурі. Однак, художній світогляд не є точною фіксацією всього того, що міститься в культурі. Він спрямований на вираження її сутності, яка знаходить свій прояв у своєрідності притаманних їй образів світу та людини. І якщо філософія прагне до об'єктивного пізнання природи, суспільства та людини, виконуючи функцію свідомості культури, то специфікою художнього відображення, є орієнтація на виявлення суб'єктивних особистісних смислів людського буття. Тому художній світогляд стає своєрідною образною моделлю певного історико-культурного типу. Відповідно, він починає відігравати роль „коду”, який дозволяє проникнути в глибинну сутність культури, що репрезентується в художній інформації [3, с. 20-21].

Специфіка відображення світу в художній свідомості докладно розглянута в науковому доробку Л. Закса [2], який конкретизує сутність художнього світогляду особистості через категорії художнього світовідношення, художнього світоуявлення, художнього світовідчуття, художнього світорозуміння. Художнє світовідношення особистості реалізується в різноманітних видах її художньої діяльності. Його генеральна функція полягає в художньообразному відтворенні, збагаченні та розвиткові духовно-ціннісного світу

людини. Відповідно, художнє світовідношення об'єктивується в інтегральних структурах художнього світоуявлення, художнього світовідчуття, художнього світорозуміння та принципів художньої діяльності особистості.

Художнє світоуявлення являє собою вироблений художньою свідомістю узагальнений предметно-ціннісний образ світу. Його інформаційний зміст складається в результаті доповнення реального пізнавально-предметного досвіду людини ілюзорним. Художнє світоуявлення є, таким чином, двоплановим: з одного боку в ньому представлений реальний світ, яким він фіксується в культурній свідомості епохи або спільноти, а з іншого – цей світ відображується крізь призму ціннісних ідеалів особистості в специфічних для мистецтва художньо-образних формах.

Феноменологічна сутність художнього образу визначається діалектичною взаємодією в ньому емоційного та раціонального начал, об'єктивної предметності та суб'єктивного ставлення до неї, узагальненої типізації та індивідуалізованих характеристик. Йому притаманні ідеальність, метафоричність, асоціативність, багатозначність, саморухливість.

Художньо-образне відтворення дійсності поєднує в собі всезагальне (родові риси властивого мистецтву способу відображення), особливе (рис певного культурно-історичного типу мистецтва) та одиничне (унікальні авторські риси художнього відтворення світу). Інтеріоризуючи мовний фонд художньої культури, різноманітні художні моделі світу, особистість таким чином формує глибинні світообразні основи своєї художньої свідомості.

Художнє світоуявлення особистості постає предметним полем для виявлення її художнього світовідчуття як переживання ціннісної значущості явищ відображеної в мистецтві дійсності. У художньому світовідчутті дослідниками (Е. Володін, Л. Закс, Р. Зобов, О. Лосев, Б. Мейлах, О. Мостепаненко та ін.) виокремлюються об'єктивний та суб'єктивний плани. Об'єктивний план визначається домінуючою ієрархією цінностей, психологічного темпераменту та умонастроїв конкретної культурно-історичної епохи або соціуму, до яких належить певний художник. Суб'єктивний план художнього світовідчуття особистості відображує її індивідуальне переживання свого буття, яке в контексті вищезазначених об'єктивних умонастроїв епохи являє живий емоційно-смісловий досвід суб'єкта.

Однією з найбільш органічних та одухотворених форм реалізації художнього світовідчуття, на думку багатьох науковців, стає музика. Її емоційно-психологічна образність розкриває глибинні, інтимні почуття та переживання людини, а також дух епохи, в якій вона живе, ритм того чи іншого часу, життєвого простору. Цим пояснюється існування афоризму „пісня – душа народу” та метафор „музика душі”, „музика епохи” [2, с. 151].

Через художнє світоуявлення та художнє світовідчуття особистості виявляється її художнє світорозуміння, яке характеризується спрямованістю на специфічне узагальнення проблем людського буття через пізнавальнооцінювальні,

інтерпретаційно-розуміючі інтенції, притаманні його відтворенню в художній культурі різних епох. Художнє світорозуміння кристалізується в художній концепції світу, що становить певну предметну та ціннісно-сміслову домінуючу творчості конкретного художника (а в масштабі художньої культури – мистецтва цілих епох), яка надає їй ідейно-тематичної єдності.

Розглянуті положення загальнофілософського підходу до розуміння сутності та предметного змісту художнього світогляду особистості виступають підґрунтям розробки психолого-педагогічного підходу до вивчення цього феномена. Виникнення його обумовлене інтересом науковців до психологічних механізмів впливу художньої реальності на людину та педагогічних можливостей формування особистості засобами мистецтва.

Психологічна наука вивчає вплив мистецтва на людину як цілісний системний акт, складовими якого є стимул (художній твір з його системою засобів виразності), художня свідомість особистості (психологічні механізми впливу мистецтва) та ефект „післядії” художнього твору на особистісну організацію людини [4, с. 8]. Художній твір розглядається в якості системи подразників, свідомо організованих з метою виклику у людини естетичної реакції. Остання є результатом впливу нерозривних у своїй діалектичній єдності художнього змісту та форми.

Специфічним змістом творів мистецтва, на думку науковців, є особистісні смисли, що кристалізуються в процесі індивідуального переживання митцем суб'єктивної ціннісної значущості явищ дійсності. Художній твір завжди є втіленням певного світорозуміння, світовідчуття, притаманного автору. Звідси, різні види художньої діяльності трактуються як форми спілкування автора або виконавця з читачами, слухачами, глядачами [5]. Відповідно, взаємодія особистості з мистецтвом ґрунтується на психологічних механізмах емпатії та рефлексії, оскільки художнє переживання виникає внаслідок співвіднесення особистісного смислового досвіду реципієнта зі смисловим досвідом художника. Якщо в результаті цієї взаємодії відбувається трансформація смислової сфери того, хто сприймає твір мистецтва, то його художнє переживання завершується ефектом катарсису. Сутність такого дієвого впливу мистецтва полягає в специфічній естетичній природі художньої форми, яка сприяє безпосередньому та невимушеному входженню смислового світу твору у внутрішній світ особистості [6].

Розуміння прогресивної ролі мистецтва у формуванні особистості зумовило увагу мислителів всіх часів до питань художньо-естетичного виховання молодих поколінь.

Представники вітчизняної та зарубіжної педагогіки й художньо-естетичної думки (Е. Абдуллін, І. Зязюн, Д. Кабалевський, Е. Крупнік, М. Лещенко, Л. Масол, Н. Миропольська, Б. Неменський, О. Олексюк, Г. Падалка, О. Рудницька, Г. Шевченко, Г. Шпет, О. Щолокова, Б. Юсов, П. Еббс, Л. Рейд, Е. Сторр та ін.) підкреслюють необхідність поєднання в змісті освіти

науковологічних способів пізнання дійсності з художньо-образними. Адже саме мистецтво формує емоційно-ціннісний досвід особистості, її художньо-естетичну та комунікативну культуру, евристичні здібності, дає можливість цілісного осягнення світу з позицій його суб'єктивної значущості для людини та сприяє творчому самовираженню останньої. Особливого значення в цьому контексті набувають для нашого дослідження наукові праці, присвячені проблемі формування світогляду особистості засобами мистецтва. Вони ґрунтуються на тому, що саме мистецтво виявляється ключем до відкриття та розуміння людської суб'єктивності, її специфіки та закономірностей, найважливішим засобом ціннісно-смиислового осягнення буття. В ньому задається та осмислюється структура світу людини в усій багатоманітності форм його прояву та вираження.

Таким чином, властива художньому світогляду установка на діалогічність, емпатійність, відкрите ставлення до світу і людей є життєво необхідними для самореалізації будь-якої особистості взагалі, а для педагога – в найбільшій мірі, особливо для викладача мистецьких дисциплін. Адже художній світогляд не тільки становить предметне, гностичне підґрунтя його професійної діяльності, але й визначає її аксіологічну та методологічну спрямованість.

З огляду на новітні інтеграційні процеси в галузі освіти урок музики в сучасній школі набуває статусу уроку мистецтва, мета якого, за Л. Рапацькою [7], полягає в формуванні загальної художньої культури школярів як важливого фактора їх гармонійного особистісного становлення. Відповідно комплекс завдань професійної підготовки майбутнього вчителя музики передбачає актуалізацію поліхудожнього та культурологічного контексту їх музично-історичних та музично-теоретичних знань, інтегрованих зі знаннями методики організації уроків музики та позакласних заходів.

Зазначене дозволяє зробити важливий в контексті нашого дослідження висновок щодо необхідності формування цілісного художнього світогляду майбутніх учителів музики, оскільки він обумовлює не тільки зміст, але й ціннісну спрямованість та методологію їх художньо-педагогічної діяльності. Підтвердженням цього стає також конкретизація місця художнього світогляду в загальній структурі особистості вчителя музики. Найбільш доцільною та продуктивною для педагогічного проектування останньої є, на наш погляд, ієрархічна концепція О. Рудницької [8]. Ґрунтуючись на розробленій нею структурній моделі особистості, транспонуємо її на специфіку художньо-педагогічної діяльності вчителя музики із врахуванням провідних положень інших розглянутих нами теоретичних концепцій.

1. Художньо-педагогічна діяльність вчителя музики, безумовно, детермінується психофізіологічними особливостями: зокрема, динамічністю та лабільністю процесів нервової системи, властивостями темпераменту. В цьому контексті доцільним буде підкреслити притаманний „художньому” типу людей [12], до яких за

родовими ознаками своєї професії відноситься і педагогмузикант, високий рівень емоційного співпереживання та реагування на всі явища та впливи дійсності. По відношенню до музиканта ця властивість була особливо відзначена М.Ткачом [11], який вважав, що „здатність емоційно відгукуватись на музику повинна становити центр музикальності” [11, с. 53-54]. Проте, ці біопсихічні передумови, на думку Л. Рапацької [7] не є визначальними, адже в процесі активної творчої діяльності вчитель може компенсувати типологічні особливості своєї нервової системи феноменологічними властивостями.

2. Серед психічних процесів, які обумовлюють здійснення вчителем музики художньо-педагогічної діяльності, дослідниками (В. Ражніков, Л. Рапацька, О. Ростовський, О. Рудницька, О. Щолокова, Г. Падалка та ін.) виокремлюються художнє сприйняття, художньо-педагогічне мислення, музична пам'ять, художня уява, емоційна реактивність та гнучкість. Вони дозволяють педагогу-музиканту опанувати явища художньої культури та здійснювати їх педагогічну інтерпретацію.

3. Художньо-педагогічний досвід вчителя музики базується на набутих ним знаннях, уміннях та навичках у сфері художньої та педагогічної діяльності, включає в себе мистецтвознавчу та психолого-педагогічну підготовку, виконавську майстерність, організаційно-комунікативні навички.

4. Художньо-педагогічна спрямованість як найвища підструктура особистості педагога-музиканта виступає в якості ціннісно-мотиваційної домінанти, інтегруючи особистісні художні нахили, смаки, інтереси вчителя музики з його науково-художнім світоглядом і гуманістичними переконаннями, забезпечуючи їх цілісність та спрямовуючи їх на справу формування художньої культури школярів.

Таким чином, художній світогляд вчителя музики являє собою форму синтезу, взаємопроникнення його об'єктивних наукових знань у сфері художньої культури та суб'єктивного їх осмислення з педагогічних та особистісно-світоглядних позицій. Це дозволяє розуміти його в якості диспозиції педагога-музиканта, однієї з провідних складових в системі смислової регуляції його професійної діяльності.

З'ясування місця та ролі художнього світогляду в загальній структурі особистості вчителя музики підтверджує його професійну значущість для останнього та актуалізує проблему формування цієї особистісної підструктури в процесі фахової підготовки студентів мистецьких факультетів вищих педагогічних навчальних закладів. Це вимагає, відповідно до методології системного підходу, здійснення предметно-структурного та функціонального аналізу художнього світогляду вчителя музики. Щодо структури художнього світогляду вчителя музики, пропонуємо її розглядати в єдності гносеологічного, аксіологічного та праксеологічного компонентів. Зміст гносеологічного компонента художнього світогляду вчителя музики представлений художньою картиною світу,

аксіологічного – художніми цінностями, праксеологічного – принципами художньо-педагогічної діяльності. Виокремлені структурні компоненти визначають основні напрямки цілеспрямованого керівництва становленням художнього світогляду майбутніх учителів музики в процесі їх професійної підготовки.

Урахування вищевказаних феноменологічних характеристик художньо-світоглядної свідомості та окресленої специфіки сучасної музично-педагогічної практики дає підстави для визначення художнього світогляду вчителя музики як узагальненої системи його мистецьких знань, художніх цінностей та художньо-педагогічних принципів, що забезпечує ефективність його особистісної самореалізації в професійній діяльності.

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Отже, функціональне значення художнього світогляду педагога-музиканта полягає, перш за все, в побудові останнім особистісної концепції моделі взаємодії з художньо-педагогічною дійсністю як невід’ємною складовою художньої культури і всього соціокультурного простору. Актуалізована значущість художнього світогляду як важливого підґрунтя цілісності особистісно-професійної культури майбутніх вчителів музики зумовлює необхідність виявлення психолого-педагогічних основ його формування в процесі фахової підготовки студентів музично-педагогічних факультетів вищих навчальних закладів.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Дільтей В. Типи світогляду та виявлення їх у метафізичних системах. Культурологія. XX століття: Антологія. К.: КДПІ, 1995. С. 213-255.
2. Закс Л.А. Художня свідомість. Одеса : ОКФА, 1995. 212 с.
3. Кияновська Л. Історія музики: філософія чи арифметика. *Музика*. Київ, 1997. №5. С. 20-21.
4. Крупник Е.П. Психологічний вплив мистецтва. К. : Освіта України, 2008. 235 с.
5. Ковальчук В.Ю. Професійна та світоглядно-методологічна підготовка сучасного вчителя: модернізаційний аналіз. Київ-Дрогобич : Коло, 2014. 264 с.
6. Кондрацька Л.А. Метафоричний стиль осмислення художньої реальності (Теорія і методика мистецької освіти). К.: Міленіум, 2012. С. 8-19.
7. Рапацька Л.А. Формування художньої культури учителя музики. Вінниця : ТОВ фірма «Планер», 2014. 140 с.
8. Рудницька О.П. Педагогіка: загальна і мистецька : навч. посіб. для студентів вищих навчальних закладів. К. : АПН України. Інститут педагогіки і психології професійної освіти АПН України, 2002. 270 с.
9. Савченко Н.С. Виховання на цінностях національного й світового мистецтва: проблеми і перспективи. «Мистецтво без кордонів: творчі діалоги» : Збірник тез I Міжнародної науково-практичної конференції «Мистецтво без кордонів: творчі діалоги», м. Кропивницький, 11 квітня 2023 року. Кропивницький : РВВ ЦДУ ім. В. Винниченка, 2023. С. 161-164.
10. Татаркевич В. Історія шести понять: Мистецтво. Прекрасне. Форма. Творчість. Відтворництво. Естетичні переживання / В.Корнієнко (пер. з польськ.). К.: Юніверс, 2001. 366 с.
11. Ткач М.М. Становлення художнього світовідношення музикантів-педагогів: психолого-

педагогічний аспект. *Науковий часопис НПУ імені М.П.Драгоманова*. Серія 16. Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики: 36. наук. пр. Вип. 3(13). К.: НПУ, 2005. С. 53-57.

12. Яроцький Л.В. Традиції і формування світогляду. Житомир: Полісся, 2003. 234 с.

REFERENCES

1. Diltei, V. (1995). Typy svitohliadu ta vyjavlennia yikh u metafizychnykh systemakh. Kulturolohiia. XX stolittia: Antolohiia [Types of worldview and their manifestation in metaphysical systems. Culturology. The twentieth century: Anthology]. K.: KDPI, 1995. S. 213-255. [in Ukrainian]
2. Zaks, L.A. (1995). Khudozhnia svidomist [Artistic consciousness]. Odessa : OKFA, 1995. 212 s. [in Ukrainian]
3. Kyianovska, L. (1997). Istoriia muzyky: filosofiiia chy aryfmetyka. Muzyka [Music history: philosophy or arithmetic]. Kyiv, 1997. №5. S. 20-21. [in Ukrainian]
4. Krupnyk, E.P. (2008). Psykholohichniy vplyv mystetstva [Psychological impact of art]. K. : Osvita Ukrainy, 2008. 235 s. [in Ukrainian]
5. Kovalchuk, V.Yu. (2014). Profesiina ta svitohliadno-metodolohichna pidhotovka suchasnoho vchytelia: modernizatsii nyi analiz [Professional and Worldview-Methodological Training of Modern Teachers: Modernization Analysis]. Kyiv-Drohobych : Kolo, 2014. 264 s. [in Ukrainian]
6. Kondratska, L.A. (2012). Metaforychnyi styl osmyslennia khudozhnoi realnosti (Teoriia i metodyka mystetskoï osvity) [The metaphorical style of comprehending artistic reality (Theory and methods of art education)]. K.: Milenium, 2012. S. 8-19. [in Ukrainian]
7. Rapatska, L.A. (2014). Formuvannia khudozhnoi kultury uchytelia muzyky [Formation of the artistic culture of the music teacher]. Vinnytsia : TOV firma «Planer», 2014. 140 s. [in Ukrainian]
8. Rudnytska, O.P. (2002). Pedahohika: zahalna i mystetska : navch. posib. dlia studentiv vyshchyykh navchalnykh zakladiv [Pedagogy: general and artistic: a textbook for students of higher educational institutions]. K. : APN Ukrainy. Instytut pedahohiky i psykholohii profesiinoï osvity APN Ukrainy, 2002. 270 s. [in Ukrainian]
9. Savchenko, N.S. (2023). Vykhovannia na tsinnostiakh natsionalnoho y svitovoho mystetstva: problemy i perspektyvy [Education on the Values of National and World Art: Problems and Prospects]. «Mystetstvo bez kordoniv: tvorchy dialohy»: Zbirnyk tez I Mizhnarodnoï naukovo-praktychnoi konferentsii «Mystetstvo bez kordoniv: tvorchy dialohy», m. Kropyvnytskyi, 11 kvitnia 2023 roku. Kropyvnytskyi : RVV TsDU im. V. Vynnychenka, 2023. S. 161-164. [in Ukrainian]
10. Tatarkevych, V. (2001). Istoriia shesty poniat: Mystetstvo. Prekrasne. Forma. Tvorchist. Vidtvornytstvo. Estetychni perezhyvannia [The history of six concepts: Art. The beautiful. Form. Creativity. Reproduction. Aesthetic experiences] / V.Kornienko (per. z polsk.). K.: Yunivers, 2001. 366 s. [in Ukrainian]
11. Tkach, M.M. (2005). Stanovlennia khudozhnoho svitovidnoshennia muzykantiv-pedahohiv: psykholohopedahohichniy aspekt. Naukovyi chasopys NPU imeni M.P. Drahomanova. Seriiia 16. Tvorchia osobystist uchytelia: problemy teorii i praktyky [Formation of the Artistic Worldview of Music Teachers: Psychological and Pedagogical Aspect]: Zb. nauk. pr. Vyp. 3(13). K.: NPU, 2005. S. 53-57. [in Ukrainian]
12. Yarotskyi, L.V. (2003). Tradytzii i formuvannia svitohliadu [Traditions and worldview formation]. Zhytomyr: Polissia, 2003. 234 s. [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

САВЧЕНКО **Наталія Сергіївна** – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри

педагогіки та спеціальної освіти Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: теорія і практика освіти молоді в Україні та у зарубіжних країнах.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

SAVCHENKO Nataliia Serhiyivna – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor at the Department

of Pedagogy and Special Education, Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University.

Scientific interests: sphere of scientific and research interests: the theory and practice of the youth's education in the Ukraine and West European countries.

Стаття надійшла до редакції 12.09.2024 р.

УДК 004.4'236:[378:373.3.011.3-051:004]

DOI: 10.36550/2415-7988-2024-1-216-82-87

АЛІКА Галина Ігорівна – доктор філософії з освітніх, педагогічних наук, старший викладач кафедри інформатики та прикладної математики Криворізького державного педагогічного університету
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6432-2154>
e-mail: galina.ivanova.2308@gmail.com

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СЕРЕДОВИЩА SCRATCH ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

У статті представлено досвід, набутий у процесі викладання дисципліни «Основи алгоритмізації та програмування» у Криворізькому державному педагогічному університеті студентам спеціальності 013 Початкова освіта з додатковою спеціалізацією Програмування. Зазначено, що цей курс складається з двох модулів: основи роботи в середовищі Scratch та застосування Scratch для створення презентацій, анімацій та інших об'єктів в різних галузях знань. Обґрунтовано вибір середовища Scratch для навчання програмуванню майбутніх учителів початкової школи та розглянуто типові завдання, які пропонуються студентам на практичних заняттях. Акцентовано увагу на перевагах роботи у on-line версії Scratch, серед них: полегшення контролю та перевірки результатів студентів, постійне автозбереження проєктів, швидкий доступ до проєкту з будь-якого пристрою за умови стабільного Інтернет-зв'язку. Одна з ігор, яка пропонується студентам для розробки – це гра «Лабіринт». Можливі два рівні складності: перший передбачає проходження лабіринту з досягненням фінішу, другий варіант із додатковим завданням – збір об'єктів в межах лабіринту. Інший тип ігор, який пропонується студентам при вивченні дисципліни – це ігри-клікери. Найпростіший варіант – це аналог гри «Cookie Clicker». У статті також розглядаються проєкти, які передбачають використання, окрім вбудованих розділів із відповідними командами, таких розширень: «Олівець», «Музика», «Текст у мову», «Відеоспостереження». Висвітлено можливості кожного з перерахованих розширень та проєкти, що розглядаються при їх опануванні. Важлива увага приділяється розширенню «Текст у мову», що дозволяє перетворювати введений користувачем текст у голосові повідомлення. Зокрема представлено можливості використання зазначеного розширення при роботі з молодшими школярами та дітьми з вадами зору. Запропоновано приклади використання камери комп'ютера для інтерактивної взаємодії зі спрайтами проєкту, тобт створення проєкту, де керування спрайтом має відбуватися без використання клавіатури та миші, а за допомогою рухів тіла гравця.

Ключові слова: Scratch, візуальне середовище програмування, гра, початкова освіта, програмування, початкова школа, проєкт.

АЛІКА Halyna Ihorivna - Doctor of Philosophy in Educational and Pedagogical Sciences, senior lecturer of the Department of Computer Science and Applied Mathematics, Kryvyi Rih State Pedagogical University
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6432-2154>
e-mail: galina.ivanova.2308@gmail.com

PECULIARITIES OF USING SCRATCH ENVIRONMENT IN THE PROCESS OF TRAINING FUTURE PRIMARY SCHOOL IT TEACHERS

The article presents the experience gained in the process of teaching the discipline «Fundamentals of Algorithmization and Programming» at Kryvyi Rih State Pedagogical University to the specialty 013 Primary education students with an additional specialization in Programming. It is noted that this course consists of two modules: the basics of working in Scratch environment and the use of Scratch to create presentations, animations and other objects in various realms of knowledge. The choice of Scratch environment for teaching programming to future primary school teachers is justified, and certain typical tasks as a part of students' practical activities in class are considered thereby. Moreover, the attention is focused on the advantages of working in the online version of Scratch, among which are: easier control and checking of students' results, permanent auto-saving of projects, quick access to the project from any device along with a stable Internet connection provision. In addition, one of the games offered to students to be developed is the Labyrinth Game. The two levels of difficulty are possible: the first involves passing the maze and reaching the finish line, the second option involves an additional task - collecting objects within the maze. Another type of games that are offered to students when studying the discipline are clicker games, with the simplest option of the «Cookie Clicker» game as an analogue. The article also considers projects that involve the use of the following extensions: «Pen», «Music», «Tex to Speech» and «Video Surveillance», in addition to the built-in sections. The capabilities of each of the listed extensions and the projects considered when mastering them are specified. Consequently, an important attention is paid to the «Text to Speech» extension, which allows you to convert the text entered by the user into voice messages. In particular, the possibilities of using the corresponding extension when working with younger primary schoolers and children with visual impairments are presented. Furthermore, the examples of